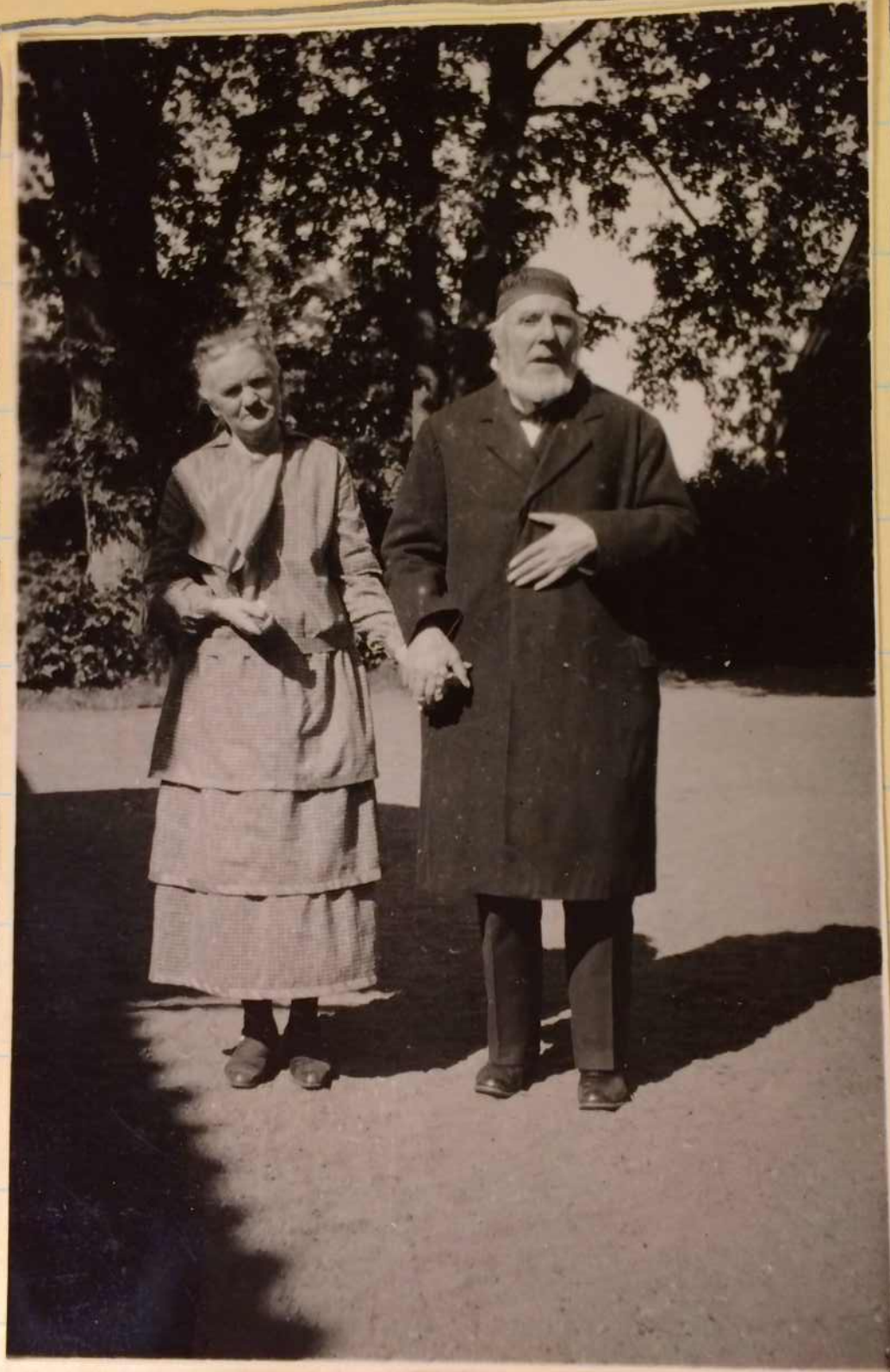

A. D. 1925.

Dimbo.

Det ^{första} släktemålet för medlemmarna
av den melinska familjen sammakades i
Dimbo prästgård under högsommaren
1925. De allra flesta av släktens med-
lemmar hade kommit i instädes. Dock
hade ingen medlem av familjen Paul
Melin kommit. Resan från Uppsala
ansågs tydligen för kostsam för
en adjunkt. Hela somn voron vid detta
mäte präglades av vemod, emå det var
både första och sista gången, släkten
sammakades i Dimbo prästgård såsom
vårt hem. När vi idag tänka på det
gamla Dimbo-hemmet fylls vårt sinne
obearbart med tackens anbet. Alla gänna
vi på gusa och glada minnen, vilka an-
tid skara fälja oss som förplikta
minnen. Må vi ~~leva~~ själva leva ett
sådant hemliv, att oss, som få del
av gemenskapen dö- framför allt vå-
ra barn - få minnen, som hjälpa och bära.

Mor och Far

A. D. 1926.
Kyrkefalla.

Släktmötet var å 1926 samlat i kyrkefalla prästgård dagarna 28 o. 29 juli. Mötet blev ett par utomordentligt goda och roliga dagar med släktkänds gemenskap. Våra Släktmöten börja bli en nödvändig institution för gemenskapen mellan oss, något som vi med längtan sträcka oss fram emot, när sommaren kommer. Och vi längta liksom ^{var} efter det å, som det blir vår tur att bryta emot kära gäster.

Kyrkefalla prästgård.

Sex bröder

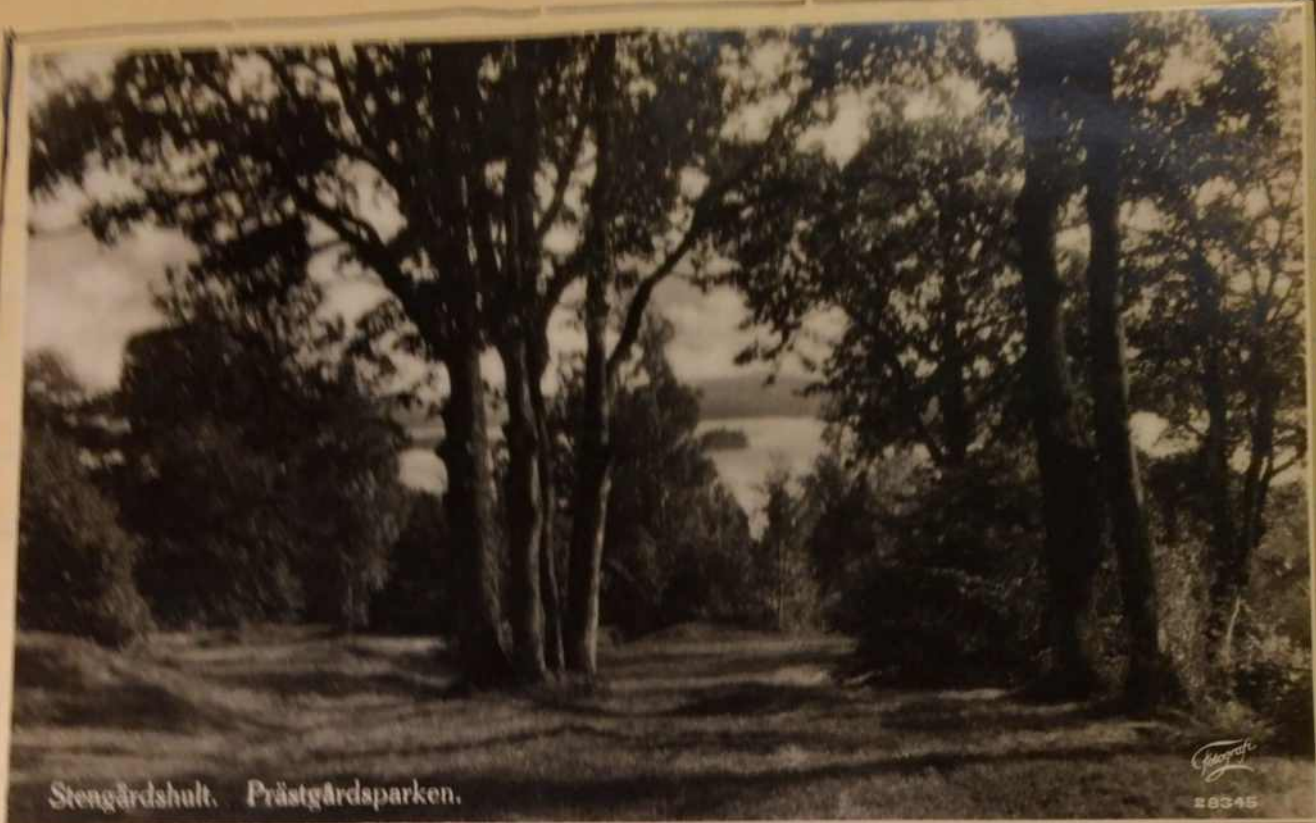

Prästgården fr. trädgården.

A.D. 1927.

Stengårdshult.

År 1927, dagarna d. 2 o. 3 augusti
var vårt släktemöte samlat i det under-
bart fagra Stengårdshult. Men vägarne
dit voro ändlösa. När vi nått resans
mål, fingo vi full valuta för allskna-
passer. Josef var på den tiden ensam o.
ogift och gjorde hela släktemötet hjärt-
samt både värd och värdinna — på
ett utomordentligt sätt. Alltid god
mat och nyckel mat och en förmaning
att "Käma sina plikter". Men man såg
dock "en kvinna bag ham", som hade en
stor förmåga att ordna. Hon hette på den
tiden Ragukild. Särskilt minns jag
från detta släktemöte vandringarna ned
till Hjäu på f.m.

Stengårdshult. Prästgårdsparken.

Alfred
28345

A. D. 1928.

Furusund.

Elias och Margit försäkte denna sommar locka släktens medlemmar ut till Skärgården. De tillbragte nämligen sin sommar på Furusund i Stacksöns skärgård. Släktsamlingen höllades där några sköna och saliga dagar i augusti. Tyvärr kunde inte så många medlemmar som vanligt komma tillstädes. Men de som komms, fröjdades och njöts. Paul och Margit komms från Norrtälje-bakken, där de tillbragte sin semester. Leies 2 barn voro också med. Lessutorn hade kommit Josef, David och Reuben. Jag minns inte, att någon av kystarna voro med. En episod minns jag mycket väl: Margit-Paul blev mycket allvarligt illamående med intensiva kräkningar. Detta hände på att lägga en viss sardin på sin mat. Härsk i skärgården - långt ut i havsbundet fanns ingen

Lingång Lin medicin. Bröderna finns på vid.
 7 skina skymning, när Paul satt vid sjuk-
 bädden, tonade "vespersång". Luften fylldes
 av mildhet och goda önskningar. Morgonen
 därpå var den sjuka frisk. "Hälsans nyckel
 heter Sång."?

Farbror David är häst.

Staffan.

Rubens prästvigning

Reundaag Pingst 1928 prästvigdes
Ruben i Skara Samkyrka.

A. D. 1929.

Släktmötet 1929.

1929 hade Ester och Daniel inbjudit släktmötet till Falköping. På grund av svårigheterna med inkvarteringen hade det beslutats, att denna gång inskränka släktmötet till en dag. Ester och Daniel bodde detta år på Vita Bandet mitt emot folkskolan.

De flesta av släktens medlemmar hade infunnit sig, i första hand far och mor, som då voro bosatta i Falköping. Esters mor var också med.

Mötesdagen var mycket regnig, varför vi så gott som utslutande fingo ägna oss åt innesamvaro. En planerad utflykt till Mösseberg måste inställas. Samvaron blev i alla fall den allra angenämaste, glad och munter. Sång och musik tonade genom rummen hela dagen. Vi kommo till och med överens om, att det var ganska bra med regnväder ibland, ty då blev samvaron liksom mera intim.

Dagen avslutades med ett kort besök hos far och mor, som bodde i Ljungmarkers hus på S:t Olofsgatan mitt för gamla folkskolan.

A. D. 1930.

Nykyrka.

Nykyrka prästgård upplät detta år sina portar för släktmötet. Minor var inbjudare och dagarna voro den 5 o. 6 augusti, Sam Redemera utökades med den 7 o. 8 augusti. Goda och givande dagar! Nu efteråt vill jag gärna nämna om att det var sista gången släktmötet var såmlat omkring den gamle vördade hordlingen, fyra 80 år. Högtid dagarna stå där för särskild glans för minnet. Det vilade och nöjde av den stora skogens skinnhet och hö över prästhemmet i Nykyrka. — "Släktsamman" blev vid detta möte sjuvrigt livligt. Släktens humor strålade och överflödade. Särskilt strålade Davids lugna och skimsamma humor och Rubens påfallande och uppsluppet spelande skämt. Huvudsakligen förhöll sig förhållning med alle Andersson.

gav anledning till olika förslag, till märkning-
en av delar etc. många skräckretande
förslag.

prästgården

släkten

Färbröder, fastrar, barnbarn

Ruben lyser

Bad är hälsa.

Et lykkelig par

Hillevis ordnande hand.